

Stefan Woyda

Kleszewo, pow. Pułtusk

Informator Archeologiczny : badania 2, 174-175

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nych od 1964 roku. Przebadano obszar 1,75 ara. W wyniku badań zdołano uchwycić południowy zasięg cmentarzyska. Natrafiono jedynie na nieliczny, drobny materiał ceramiczny z okresu późnorzymskiego, sprzączkę żelazną, stopy szkła i niewiele, bardzo drobnych spalonych kości. Zabytki zalegały w warstwie humusu na głębokości około 25 - 45 cm i były silnie przemieszane z przedmiotami nowożytnymi.

W związku z uchwyceniem południowej granicy cmentarzyska i uprzednim zniszczeniem jego w części północnej i wschodniej oraz przebadaniem w poprzednich latach jego części centralnej i zachodniej można przyjąć, że stanowisko to zostało przebadane w całości.

KIETRZ, pow. Głubczyce

patrz epoka brązu

KLESZEWO, pow. Pułtusk

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Warszawie

Badania prowadził mgr Stefan Woyda. Finansował WKZ w Warszawie. Piąty sezon badań. Cmentarzysko z okresów: późnolatańskiego, wpływów rzymskich, średniowiecza i osada z epoki brązu /kult. trzcinińska/.

Badania, mające charakter ratowniczy, trwały od 3.VII do 30.IX. Przebadano powierzchnię 12 arów odkrywając 235 obiektów. Wśród nich było 112 grobów ciałopalnych datowanych na II wiek p.n.e. - IV wiek n.e., 4 groby szkieletowe z III-IV wieku n.e. i 7 grobów szkieletowych z XII wieku n.e. Pozostałe 102 obiekty

to jamy, w większości bez elementów datujących, które przez analogię z nielicznymi jamami datowanymi można wiązać z osadnictwem epoki brązu - z kulturą trzciniacką.

Do najciekawszych odkryć dokonanych w ostatnim sezonie należy znalezienie w 4 grobach ciałopalnych - jamowych, datowanych na ostatnie dziesięciolecie p.n.e. bądź początki n.e., cienkościennej ceramiki toczonej, w tym ceramiki malowanej w białe i czerwone pasy oraz ceramiki ornamentowanej stemplem w kształcie rosetki. W grobach tych znaleziono sporo stopionego szkła oraz liczne żupiny spalonych orzechów laskowych. Również w kilku grobach ciałopalnych z III-IV wieku n.e. odkryto ceramikę toczoną, a w jednym, datowanym na IV wiek n.e. importowane naczynie brązowe /naczynie bardzo zniszczone w ogniu, prawdopodobnie misa/.

Groby wczesnośredniowieczne, bez obstawy kamiennej, ubogie datowane są dobrze na XII w. monetką Władysława II.

Ogółem w ciągu 5 sezonów badawczych na przestrzeni 0,5 ha odkryto ponad 400 grobów ciałopalnych z II wieku p.n.e. - IV wieku n.e.

Prawdopodobnie w roku 1969 omentarszysko w Kleszowie zostanie zbadane w całości.

KŁOPOTÓW, pow. Lubin Legnicki

patrz okres halstacki

KOBYLNIKI, pow. Busko-Zdrój

Zakład Badań Polskiego Średniowiecza Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej.